

Dobitnici romana "Čudo u Poskokovoj Dragi"

Sve što ste ikada poželjeli od humorističkog romana, dobit ćete u knjizi „Čudo u Poskokovoj Dragi“, literarnom čudu iz majstorske radionice Ante Tomića - maestralna priča, pitko pripovijedanje, živahni likovi, sjajni dijalozi, napete situacije te komični - i naravno - iznenadni obrati

Tri čitateljice koje na poklon od Naklade Ljevak i Femine.hr dobivaju maestralan roman Ante Tomića „Čudo u Poskokovoj Dragi“, su:

%%IGRA%%

U romanu „Čudo u Poskokovj Dragi“ umješno se izmjenjuju elementi vodvilja, stare holivudske komedije, trilera, romana ceste i komedije zabune, sve pažljivo izvagano i skuhanu, da bismo dobili humoristički roman koji jednostavno vapi za čitanjem. Ante Tomić voli svoje likove, čak i kad se čini da im se pomalo ruga, ironija kojom presvlači naizgled grubi i primitivni mentalitet laka je poput najfinije svile.

Svi romaneskni elementi ovog su se puta smjestili na odgovarajuće mjesto i vrijeme u slatko-gorkoj komediji koja će se pamtili godinama. „Čudo u Poskokovoj Dragi“, roman zrele i iskusne spisateljske ruke, jedan je od rijetkih, danas možda i jedini hrvatski, koji čitatelje kao od šale može nasmijati do suza.

Prolomi se grom i munja sablasno osvijetli nahereni putokaz na kojemu kisne jedan zlokobni gavran. Na putokazu piše Poskokova Draga. Ne zna se zašto i za koga u pustoši stoji taj natpis. Nitko zdrave pameti neće krenuti smjerom kojim upućuje strelica.

Čuli ste vjerojatno za Teda Bundyja, odvjetnika iz Burlingтона u Vermontu koji je ubijao studentice nalik njegovoj bivšoj djevojci, ili za Andreja Pićuškina Šahista, kojega su zaustavili malo prije nego što je uspio smaknuti šezdeset četiri osobe, po jednu za svako šahovsko polje, ili za Pedra Lopeza, takozvano "čudovište iz Anda", ili za britanskog liječnika Harolda Freda Shipmana, za Alberta Fisha, Jacka Rasparača... E, pa zaboravite ta čudovišta. Svi serijski ubojice ne mogu se mjeriti s okrutnošću Poskoka, divlje obitelji koja nastanjuje jednu skrivenu krašku udolinu u Dalmatinskoj zagori. Rijetki koji su preživjeli susret s njima tek poslije mnogo nagovaranja i s golemom nelagodom, drhtava glasa, mucajući, kroz suze govore o tom stravičnom

iskustvu, a u pola pripovijesti obično se popišaju u gaće.

Ipak, gdjekad i bezdušni monstrumi imaju potrebu za čistim čarapama ili žlicom pojesti nešto toplo. Neki od njih, neobično je to možda čuti, osjećaju i nešto nalik ljubavi i sa žaljenjem otkrivaju kako je u suvremenom svijetu praktično nemoguće živjeti bez žene. Ovo je priča kako su se luđaci iz zabiti morali suočiti s tom užasavajućom istinom.

Čitatelju, ovdje te zakon ne štiti.